

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Farsang

Magyar Hírlap

Bp. 1919. i. 9.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Osztályozás

Tárgy

394.25

Hely

Idő

1919.

Személy

Közp. nyomt. XX. c

Farsang.

A naptárból látjuk álmélkodva, hogy tegnap az évnek egy furcsa időszak kezdődött, egy kis időszak, amely azelőtt örömet, vigaszt és gondtalanságot jelentett életünkben. Január hetedikéről a naptár azt mondja, hogy ez a nap farsang kezdetének napja.

Azelőtt nem is naptárakból kellett megtudnunk, hogy ezen a napon és az utánakövetkezőkén a szokottnál vigabban kell élnünk, azelőtt ilyenkor kinyitottuk az újságot s valahol hátol egy báli rovat ütötte meg a szemünket, egymás alá sorakozott báli hírekkel, ma itt lesz cécó, holnap meg amott, ennek ez a rendezője, annak meg amaz, és soha nem látott és hallott mulatságokra van kilátás, jó lesz, ha mindenki eljön és előre megváltja a jegyét. Émentünk — már akik mentek — és azt hittük, hogy ez az idők végtelenjeig mindig így lesz, pedig ó, csak négy tél kellett, négy rövid tél és most az ötödik télen már úgy elfeledtük a bálakat, úgy elfeledtük az egész farsangot, mintha sohasem lett volna, mintha csak egy múltból visszatérő emlék kísértene, ha azt a szót mondjuk, hogy farsang.

Néha szomorú és elkeseredett éjszakákon még felsírnak a szívünkben a régi farsangok hegedői, azok, amelyek immár ötödik télen némák maradnak, de már voltaképpen nem igen érezzük az izét ezeknek a farsangi mulatásúgoknak, pedig be jó volna. Nagyon csendes lesz megint az idei farsang, amely különös-

képpen hosszú ideig tart, vége van a háborúnak, azt is mondják, hogy már majdnem béke van, de mi ebből nem tudunk és nem érezzük semmit, a mi nagybőjtünk ötödik esztendeje tart és nem akar elmúlni és hiába jelenti a naptár, hogy farsangot kell ünnepelni, hiába, a szívünk csak nem tud kinyílni az öröm és a vigalom részére, pedig már úgy szeretnénk egyszer boldogok és a boldogtól részegek lenni.

Farsang van és nem tudjuk, hogy miben különbözik ez a farsang a többi szenvedéssel telt napoktól, már csak a név, a szó marad benn az emlékezetünkben, farsang, de kiveszett belőlünk minden élő érzése annak, ami a szó mögött rejlett és lappangott, a szívnek esordultig való gondtalansága, az élet zavartalan nyugalma, az ének, a zene, a tánc, az ifjuság, szerelem, minden, minden, ami azelőtt csillogást, ragvogást, könnyedséget, mámort adott az életnek. Egy szenvedéssel telt, nyomorúságtól terhelt más élet gondoljai nyomják a lelkünket ötödik esztendeje és sóhajtva nézzük a kis naptárt, amely ma egy olyan napot jelent számunkra, amely már nincs, egy olyan napot, amely csak emlékeket tud felidézni és amelynek valóra válását nagyon, nagyon várjuk és szeretnénk. Mikor lesz megint farsang, igazi farsang, olyan aminőnek ifjú korunkban láttuk és éreztük?

si háziyomda 1915.